

[Axel Kristensen.]

når man taler om resultaterne af regeringens politik, måtte der vel kunne henvises til nogle bestemte foranstaltninger, denne regering har foretaget. Det undlod den højtærede handelsminister klogeligt, for der er nemlig ingen. Det eneste, den højtærede minister gjorde, var, at han søgte at fremstille det, som om ministeriet i det år, det har siddet, havde sørget for en fornuftigere vareomsætning end ministeriet Knud Kristensen. Det er ikke rigtigt, selvom man selvfølgelig i dag kan købe flere råstoffer end før, hvorfor tallene har forandret sig.

For at få det billede frem, den højtærede minister forsøgte at få frem, prøvede han først på at tage 1947 til indtægt, men det går nu ikke, for da var han ikke minister. Når der er en naturlig udvikling i råstofmængden, og man så sammenligner 1946 og 1948, altså springer et år over, får man selvfølgelig et forkert billede.

Fra 1946 til 1947, da vi havde venstre-regeringen, steg importen af råvarer og halvfabrikata efter ministerens tal med 400 mill. kr. Fra 1947 til 1948, det år, den højtærede handelsminister har ansvaret for, steg den fra 1,9 til 2,3 milliard kr., altså også med 400 mill. kr. Det er nøjagtig samme udvikling. Færdigvarer faldt i 1946—47 fra 1,4 til 1,2 milliard kr. — det var det år, jeg havde ansvaret for. I det år, den nuværende højtærede handelsminister har ansvaret for, faldt importen af færdigvarer fra 1,2 til 1,1 milliard kr., altså mindre. Det er den samme udvikling.

Så vil den højtærede minister måske sige, at det er i modstrid med den politik, jeg mener skal følges. Jeg har ikke sagt, at man i en periode, hvor man ikke havde råstoffer nok, skulle forsømme råstofimporten til fordel for færdigvareimporten. Disse tal viser også, at sådan har vi ikke administreret. Det, jeg har sagt, er, at når vi er nået så vidt, som vi nu er nået, da vi har en importmængde, der svarer til importmængden i 1939, da den danske industri producerer flere varer til hjemmemarkedet end før, men hvor man trods de ændrede tilstande ikke kan skaffe den import af råstoffer, kul og meget andet, som vi havde før krigen, er det klart, at man, hvis man vil skabe den fornødne konkurrence, må tillade færdigvareimport. Her stiller ministeren sig på beskyttelsesstandpunktet, og jeg stiller mig på konkurrencestandpunktet, idet der ikke kan herske tvivl om, at der er mange virksomheder, der beskæftiger deres folk på uøkonomisk vis og derved forbruger råstofferne på en uheldig måde og

lukker en import af færdigvarer ude. Hvis man importerer færdigvarer, så der skabes konkurrence, og arbejdskraften flyttes over til anden produktion, stiger landets produktion, så man både har råd til import af færdigvarer og råstoffer.

Hele den fremstilling, den højtærede minister gav af den politik, venstre har ført, var forkert og tendentiøs, og jeg ønsker at fastslå, at den højtærede minister ikke har peget på en eneste foranstaltning, hvorved denne regering har forbedret stillingen. Den forbedrede stilling er en følge af den bedre høst, Marshallhjælpen og de ændrede priser på vore eksportvarer. Det er noget, som ingen af os kan tage æren for, og når det er tilfældet, skal den højtærede minister ikke tale hånligt om vore resultater. De resultater, der foreligger nu, har ministeriet Hedtoft ikke haft nogen som helst indflydelse på.

Hvidberg: Jeg er lidt ked af den, som det forekommer mig, lidt uvenlige tone, hvori den højtærede undervisningsministers svar til mig i den lille sag om de to professorer blev givet. Det er naturligvis rigtigt, at jeg, som den højtærede minister udtrykte det, har følt mig foranlediget til at fremdrage sagen, og jeg gad også vidst, om det ikke var i høj grad formålstjenligt, at jeg følte mig således foranlediget. De to sager er nu i eftermiddag blevet duplikeret og omdelt til finansudvalgets medlemmer, og de er vedtaget, men jeg gad dog vide, om dette var sket uden det lille indgreb.

Den højtærede undervisningsminister har meddelt os, at sagen var oversendt til finansudvalget allerede den 26. marts, altså for 12 dage siden, men spørgsmålet er netop, hvorfor de to sager er kommet så sent til finansudvalget, så de ikke engang har kunnet komme på tillægsbevillingslovens nr. A. De var jo til referat hos undervisningsministeren i december 1948, og da ønskede den højtærede minister et ekstraordinært professorat og et ordinært professorat oprettet og ønskede bevillingen dertil tilvejebragt på finansloven. Kunne det virkelig ikke ganske normalt have nået at komme på finansloven eller måske på tillægsbevillingsloven i løbet af disse tre måneder?

Jeg vil gerne sige til den højtærede undervisningsminister, at jeg har ingenlunde ønsket at kaste et skævt lys over administrationen og heller ikke ønsket at kaste noget skævt lys over den højtærede undervisningsminister, hvis eminente dygtighed jeg har fået en ikke ringe respekt for, ikke